

CHRISTIANNE HENNIPMAN

MET ZESTIG KOEIEN EN DRIE JONGE ZOONS VERVEELT CHRISTIANNE HENNIPMAN (34) ZICH NOOIT. ZE VINDT HET HEERLIJK OM SAMEN MET HAAR MAN RUTGER HUN BOERDERIJ 'DE BONTE PARELS' TE RUNNEN. "WE HEBBEN SINDS KORT EEN BIOLOGISCH KEURMERK," VERTELT CHRISTIANNE. "MAAR BIOLOGISCH BOEREN DEDEN WE AL. GOED OMGAAN MET DE SCHEPPING VINDEN WE BELANGRIJK."

"Wij hebben een melkveebedrijf. Het is hard werken, maar het is prachtig. Letterlijk alles van geboorte tot dood maak je mee. Vanuit ons christen-zijn willen we goede rentmeesters zijn. Hoe we omgaan met elkaar, de natuur, de dieren, dat heeft daar allemaal mee te maken. Vanuit die gedachte waren we eigenlijk al behoorlijk biologisch aan het boeren. Als je dat officieel maakt met een keurmerk wordt het ook financieel aantrekkelijk. Je kunt een hogere prijs krijgen voor de melk en het vlees. Met het aantal koeien dat wij hebben moet dat ook wel. Anders is het moeilijk om het hoofd boven water te houden. Nu we de omslag maken naar volledig biologisch boeren, krijgen we veel enthousiaste reacties. Als je een 'gangbare' boer bent, word je al gauw over één kam geschoren met alle boeren, ook al zorg je goed voor dat wat je gegeven is. Nu we biologisch zijn, vinden mensen ons opeens 'goed'. Ik krijg bijvoorbeeld reacties als: 'O, dan hebben jullie geen antibiotica meer in de melk!' Maar dat heeft geen enkele boer. Of mensen denken dat de dieren het nu beter krijgen bij ons. Onze koeien hadden het al goed. De term 'biologisch' zegt ook niet alles. Veel mensen vinden het fantastisch dat we geen kunstmest meer strooien,

maar er komt wél een loonwerker uit de Flevopolder met vier dikke trekkers tachtig balen kuilgras afleveren omdat we ander voer nodig hebben. En die trekkers rijden niet op water... Daar denken mensen amper over na. Ik vind het belangrijk dat de kloof tussen boeren en burgers kleiner wordt. Ik wil graag het hele verhaal van het boerenbedrijf vertellen. We krijgen regelmatig schoolklassen over de vloer en ik organiseer kinderfeestjes. Ik vind het leuk als mensen op de boerderij komen kijken. Hoewel ik een opleiding in de veehouderij heb gedaan, had ik nooit verwacht dat ik boerin zou worden. Gaandeweg nam het verlangen toe en toen we het ons financieel konden veroorloven, ben ik ook op de boerderij gaan werken. Ik heb veel plezier in de manier waarop wij boeren. De mooiste dagen zijn die wanneer ik samen met mijn gezin op het bedrijf bezig ben; als de kinderen en ik de kalfjes verzorgen en Rutger ondertussen de koeien voert. Toch is de toekomst van ons bedrijf onzeker. De politiek heeft veel invloed en regels kunnen snel veranderen. Desondanks hoop ik dat we dit nog lang mogen doen en dat we ons bedrijf na heel veel jaren door kunnen geven aan de volgende generatie."

'Ik vind het belangrijk dat de kloof tussen boeren en burgers kleiner wordt'

